

въ около $2\frac{1}{2}$ слѣдъ пладнѣ, въ минутата когато се готвеха да почнатъ отстъпателното движение, случи се едно приключение, което малко остана да спрѣ всичко. Наблюдателитѣ, поставени на постове въ укрѣплението на Пертевъ-бея и ония, що стояха въ прѣдмостното укрѣпление, съгледаха въ посока къмъ луковитскитѣ хълмове единъ гъстъ димъ, който се повдигаше отъ врѣме на врѣме. Това нѣщо се съобщи на Тахиръ-паша, който отъ своя страна обади по телеграфа на мюшира. Новината се прѣсна скоро и всичкитѣ очи въ плѣвенския лагеръ бѣха устрѣмени къмъ оная страна на хоризонта, отдѣто се очакваше да се появи освободителната армия. Османъ-паша, който сподѣляше тази иллюзия, помоли Тахиръ паша да му даде, колкото се може по-точни подробности върху работата. Почнали бѣха даже да съжаляватъ, че толкова малко врѣме остава още до опрѣдѣленото за отстъпление врѣме. Нѣколцина висши офицери бидоха изпратени за свѣдѣния въ укрѣплението на Пертевъ-бея. Тѣ се завърнаха обратно и съобщиха на Тахиръ-паша, че дима трѣбва да е нѣкоя си хитрость отъ страна на неприятеля, или пъкъ да произлиза отъ нѣкоя случка. Не можаха да съобщатъ това нѣщо на Османъ паша, който, рѣшенъ да не чака много врѣме и да ускори движението, на-